POKROK ZAPADU.

Tiskárna: 1211 jižní 13tá ulice
Telefon č. 1008.

Vychází každou středu. Každé číslo [illegible] románová příloha.

Vydává — Tiskařské Družstvo.

Řídící redaktor: JAN ROSICKÝ

Adresujte jednoduše:
POKROK ZÁPADU
Omaha, Neb.

Předplatné
[illegible]

Oznámky:
[illegible]

Omaha, dne 19. říj. '92.

V příštím listopadovém čísle Bohemian Voice bude uveřejněna pěkná podobizna mistra Antonína Dvořáka, s jeho životopisem.

V Georgii zvolen prý při posledních volbách demokratický lístek většinou 70,000 hlasů. Většina tato jest nejlepší ukázkou toho, jak dobře jižní demokraté počítati umí, když to k ohlašování výsledku volebního dojde.

Letošní kampaň politická poskytuje nám to vzácné divadlo, že po prvé snad v historii to jest, že presidentu, kterýž o znovuzvolení se uchází, žádné poklesky neb chyby v úřadování jeho stranou protivnou vytýkány nejsou a ani vytýkány býti nemohou.

Kdo chce, aby vláda národní dostala se do podobných rukou, v jakýchž nynější správa New Yorku spočívá, a aby z jednotlivých odborů vládních učiněn byl podobný Angiášův chlév, jaký new-yorskými Tammanisty udržován jest, jen ať hlasuje pro stranu demokratickou.

Ten, kdo nepoznává nezměrnou důležitost nynějšího zápasu volebního, kdo nepoznává totiž, jak nezbytným pro blahobyt veškerého lidu našeho jest, aby strana republikánská při vesle vládním udržena byla, ten také patrně ani nezná rozdílu mezi blahobytem a chudobou.

Je-li pravdou, že svobodným obchodem hlavně farmerstvu prospěno by bylo, nemohli by nám demokratičtí naši odpůrci vysvětliti, kterak to přijde, že právě farmerstvo od přijetí svobodného obchodu v Anglii téměř úplně na mizinu přivedeno bylo?

Před nedávnem psaly demokratické listy, že prý sudí Gresham hodlá hlasovati pro Clevelanda. Teď se sděluje, že to byla obyčejná demokratická lež. V dopise příteli svému Calkinsovi píše Gresham, že zpráva ta byla neoprávněna a smyšlena.

Nebraska vydává kolem $3,780,000 ročně za cukr a nebýti moudrých alliančníků, kteří jednáním svým v posledním zákonodárstvu to překazili, měli bychom nyní již v státu našem nejméně půl tuctu cukrovarů, výrobkem jichž značná část spotřeby domácí by uhražována býti mohla.

Ať žije mladá Amerika! V N. Y. stržena v pondělí při oslavě Kolumbově zástupcem školáků anglická vlajka z obchodu, jehožto majitel, Angličan, zdráhal se zároveň vedle ní i vlajku americkou vyvěsiti. Tak naučili pouzí školáci nadutého Angličana náležitě respektovati hvězdnatou vlajku americkou!

A posud ještě nevíme, proč †Greeley navzal karabáč a nevypráskal svého redaktora Reida z tiskárny, když jej tento v jeho vlastním časopise ostouzel; aneb aspoň, proč mu za to ostouzení nepřestal platit, — jak ráčil nás "poučovat" Přítel Lidu, takto ale Nepřítel Nebrasky.

Není nad důslednost! Neodvislá strana lidu vystupuje všude a při každé příležitosti proti volení "peněžních žoků" a bankéřů do jakýchkoliv úřadů veřejných, sama ale dle toho se nespravuje, neboť v Nebrasce navrhla za guvernéra milionáře polovičního, v Kansas pak běží pro úřad ten na lístku strany té milionář několikanásobný.

Každý dělník měl by hluboko do paměti své vštípiti si slova velmistra Rytířů Práce, Powderlyho, kterýž v jedné z posledních řečí svých se vyjádřil, že "strana demokratická přestává býti stranou chudiny a pak-li většina pro stranu tu hlasovati bude, že z nás po čase veskrz chuďasové budou." A Powderly zajisté ví, od které strany dělnictvo většího úspěchu očekávati může!

S jakou přesností a poctivostí veškery odbory vládní za administrace nynější řízeny jsou, vysvítá nejlépe ze zprávy ředitele odboru ryteckého a tiskařského, dle níž odborem tím vydáno bylo v uplynulém roce za $263,000,000 různých peněz papírových, dluhopisů, kolků atd., aniž by býval při tom jediný jeden dolar buď na zmar neb k ztracení přišel.

Vyberme si. — Slavie před 4 týdny psala: "Hledáte-li pouhou pravdu o věcech veřejných, čtěte Slavii." —Před třemi měsíci psala, že rozdíl v ceně práce dělá $6.00 na tuně kolejí, totiž, že v Anglii platí továrník o šest dolarů *méně* mzdy, než továrník zdejší. — Minulý týden píše opět, že "Přijde teda práce v Americe při tuně kolejí na $11.59, práce v Evropě na $11.32." Tak teda teď si tu pravdu vyberme!

Velmistr Rytířů Práce, Powderly, ukázal opětně svou bystrozrakost, když v jednom z posledních článků svých v orgánu organisace té vyjádřil se o národní platformě demokratické, že "úplně každičké věty v platformě té jest chytání hlasů a každičký článek, že sestaven jest tak, aby jím občanstvo zaslepeno bylo." Výroku toho mělo by dělnictvo pamětlivo býti při odevzdávání hlasu svého v nastávající volbě presidentské.

Ti, kdož tvrdí, že rozmnožením měny v oběhu se nalézající i blahobyt v zemi této zvýšen by byl, studovati by měli nynější stav republiky argentinské, kde oběh peněz zvětšován tak rychle, jak jen lisy rychlotiskacími dovedly. Papírové peníze vydávány tu bez všeho obmezení, aniž by dostatečná záruka ve zlatě za ně v pokladně národní se nalézala a výsledek toho jest ten, že republika ona klesá nyní pod dluhem $172,580,000 obnášejícím, tak že na každou osobu nyní $203 národního dluhu připadá. A podobné poměry rádi by i v této zemi zavedli stoupenci neodvislé strany lidu!

V těchto dnech miliony lidu, na kolumbických slavnostech v New Yorku a Chicagu podíl beroucích, oslavují pokrok, jakýž zemi naší v letech minulých učiněn byl a velebí budoucnost, jež před námi se rozprostírá, zatím co šarlatáni alliančníi nepřestávají farmerstvo našemu v tmavých barvách kresliti hrozný onen stav, do něhož prý neustále hlouběji klesá, při čemž odvažují se i předpovídati zkázu republice naší, pak-li že rychlá "náprava" dle plánů jejich provedena by nebyla. — A tato nesmyslná tvrzení své odvažují se neustále opakovati vzdor tomu, že lživost jich každému přemýšlejícímu člověku patrnou býti musí!

Z jedné z posledních zpráv úřadovny censovní dovídáme se, že veškerý dluhopisy zaručený dluh americký, zahrnujíc v to jak dluh národní tak i dluhy veškerých států, okresů, měst i školních distriktů, snížen byl ze $2,627,099,646 v roce 1880 na $1,954,581,509 v roce 1890, jakož že i roční úrok z dluhů těchto snížen byl ze $148,149,788 v roce 1880 na $94,539,379 v roce 1890; mimo toho klesnul zároveň i obnos procenta z 5.24 na 4.85 a obnos dluhu na jednu hlavu připadající, snížen z $2.95 na $1.51. — Číslice tyto zajisté neukazují, že by zem naše skutečně, dle tvrzení demokratického, ochranným clem vyssávána jsouc, stále do větší tísně finanční upadala.

Jak se to shoduje? V národní platformě demokratické dočítáme se přec, že strana ta "upírá jakýkoliv vzrůst blahobytu od doby, kdy zákon McKinleyův v platnost vešel"— kdežto Dunova obchodní jednatelna, kteráž nemá s politikou nic společného, tvrdí pravý opak toho. Ve zprávě, 1. července vydané, praveno totiž o skončeném právě roku minulém, že "skončený právě rok předčí veškerá leta v dosavadní historii naší co do rozsahu výroby průmyslové, obchodu domácího i obchodu zahraničného". A které z obou tvrzení zasluhuje spíše víry— prvnější, jež vypočítáno jest na politický efekt, či poslednější, kteréž zakládá se na nevyvratitelných faktech?

Ten, kdo nás hanobí nepravně, křivě a lživě hanobí, je naším nepřítelem. Alliančnístrana, alliančnířečníci a kandidáté od Van Wycka dolů, alliančníčasopisy od Přítele Lidu nahoru, roztrubují do světa zprávy o mizerii, která v Nebrasce panuje a těch hrozných šerifech, kteří o překot lidem farmy prodávají. Každý člověk v Nebrasce ví, že to není pravda, že pravý opak je pravdou, a že to co Van Wyck, Dech, Kem, Keighan, Poynter, Přítel Lidu a všichni ti ostatní hlasatelé kalamity hlásí, jest neoprávněné a křivé hanobení našeho státu a oni našími nepřátely. Důvěřujem ve zdravý smysl našeho občanstva, že nebude podporovat své vlastní nepřátely.

Kdyby měl Bohemian Voice více takových příznivců jakým je p. John Kappel, zaměstnaný při státní historické spol. v Madison, Wis., prospíval by znamenitě. Zasílaje předplatné za 10 odběratelů, pět z Muscody, Wis. a 5 z Madison, Wis., píše: "Právě jsem cestoval a na cestě jsem se též pokusil o to, získat pro Bohemian Voice nějakého odběratele a pochodil jsem dost dobře. — — Kdyby naši cestovatelé jen trochu pro tuto krásnou věc pracovali, získalo by se mnoho." — Ba právě! Kdyby měl Bohemian Voice v každém státě jen jednoho takového přítele, prospíval by znamenitě. Čest budiž všem těm, kteří jsou ochotni působiti pro čest a povznešení jména českého.

Letošní listopadová volba poskytnouti může v Missouri pánům demokratům toho zvláštního překvapení, že, ač jako obyčejně zvoleni tam budou elektoři demokratičtí, úřad guvernéra pro stranu tu snadno ztracen býti může. Že správy demokratické uvedeny totiž záležitosti státní v nepořádek přímo děsný, tak že konečně i mnozí z nejzarytějších demokratů, jimž ale při tom blaho státu na srdci leží, doznávají, že změna nevyhnutelnou tu jest, má-li shnilotina ona konečně jednou důkladně vymýtěna býti. Republikánský navrženec guvernérství, Warner, vede proto také agitaci svou výhradně jen na základě otázek, státních záležitostí se týkajících a jelikož i mnoha předními demokraty, opravy žádoucími, podporován jest, jest ta nejlepší naděje, že z volby listopadové co vítěz vyjde.

Van Wyck, navrženec neodvislé strany lidu pro guvernérství v Nebrasce, jest nejlepším příkladem toho, do jaké bídy lid zlodějskou administrací republikánskou vyhnán jest. Má chuďák dle nestřízlivějších odhadů jenom tak asi za $500,000 majetku a mimo rozsáhlých pozemků v Nebrasce vlastní i pozemek a nádhernou residenci ve Washingtonu, v kteréž přítomně nejvyšší soudce Spojených Států přebývá. A při tom neměl by se zapomínati, že Van Wyck byl jediným ze všech zástupců, jež vůbec kdy Nebraska ve Washingtonu měla, kterýž se cítil býti dosti bohatým, aby si tam dle vlastního vkusu vlastní residenci postaviti mohl. Jestli i ostatní stoupenci strany lidu podobným způsobem tím republikánským zlodějským clem "utiskováni" jsou, pak věru mohou jim republikáné záviděti.

Jsou prý tací lidé, kteří své vlastní smyšlénky a lži tak dlouho opakují, až jim sami věří. Do té třídy patří dojista demokratické časopisy. Jinak si nemůžem vysvětliti jejich tvrzení, že clem McKinleyovým vše bylo zdraženo. Každý bez výminky přece ví, že to není pravda. A kdo to neví, může se v nejbližším krámě, aneb po případě, je-li ženat, u své ženy přesvědčiti, že se nic zákonem McKinleyho nezdražilo, naproti tomu mnohé levnějším stalo. Ale demokratické časopisy, které před 2 roky o účinku zákona McKinleyho lháti počaly, vžily se tak v tu myšlénku, že lhou dále bez ohledu na skutečnost. A nejzajímavějším je, že naleznou dost lidí nepřemýšlejících, kteří posud věří, ač kdyby se přesvědčit chtěli, hezky by seznali, kterak jsou klamáni. Inu, svět prý chce být klamán, — a proto máme demokratické listy!

Cholera a cukr.

Vypuknutí cholery v Hamburce a na lodích hamburských a obavy před rozšířením téže zde měly účinků dalekosáhlých. Mezi jiným jenom v jedné jediné věci způsobily lidu této země ztrátu tří millionů dolarů a to na cukru.

Každá hospodyně ví, že cukr je teď dražší. Demokraté ovšem tvrdí, že toto zdražení způsobil zákon McKinleyho, tak jako choleru a sedm ran egyptských, avšak každý ví, že to není pravda. Zákon McKinleyho způsobil, že jsme měli po minulých 18 měsíců cukr levnější, než se kdy v této zemi pamatuje a stoupnutí ceny jeho nyní způsobila cholera.

Jak? Snadno. My dovážíme z Evropy přes Hamburg za 20 millionů dolarů ročně cukru řepového, kterýž bychom ovšem sami doma vyráběti mohli. Následkem vypuknutí cholery v Hamburce zapovězen byl přívoz zboží z onoho přístavu a tím nastal nedostatek cukru. Naše rafinerie byly nuceny kupovati o to více v jiných trzích, zejmena kubánských a následkem toho stoupl cukr v ceně i na Kubě a během šesti týdnů zaplatilo občanstvo americké za cukr o 3 miliony dolarů více, než bylo by platilo, kdyby nebylo cholery a stoupnutí ceny cukru.

Pro občana přemýšlejícího chová tato okolnost hojně látky. Z této okolnosti může seznati, jak velice důležito jest, abychom pečovali o rozvoj průmyslu domácího a stali se úplně neodvislými od ciziny, úplně samostatnými. Ty tři miliony, které plynuly z kapes občanstva a to do kapes Kubánců, byly by zůstaly v zemi, — a nejen ty tři miliony, ale i těch ostatních 15 millionů, jež Kubáncům byly za cukr zaplaceny, — kdybychom měli naše řepařské cukrovarnictví rozvinuto již do té míry, že bychom vyráběli všechen cukr co spotřebujem. Jinými slovy, kdybychom nezáviseli s naší zásobou cukru na jiných zemích, kdybychom sami dost cukru pro domácí spotřebu vyráběli, nebyli bychom pocítili působení cholery, nebyl by se zdražil cukr, tak jako nezdražily se jiné předměty, které sami zde vyrábíme a jimiž na cizině nezávisíme.

Co tuto viděli a zkusili jsme při cukru, to platí pro každý jiný výrobek, který přivážíme a s jehož zásobou na cizině závisíme. Co sami doma vyrábíme, toho cenu kontroluje domácí soutěž a zásoba i poptávka; co musíme si nechat přivážet, tím závisíme na cizině a ta neopomene žádné příležitosti nás vyždímat dle možnosti. Proto každý rozumný člověk musí uznati, že jediným prospěšným politickým směrem pro tuto zemi jest ten, kterýž směřuje k úplnému vybavení její z područí ciziny, k dostižení toho stanoviska, na němž bychom byli od ciziny obchodně úplně neodvislými, aspoň u všech těch věcech, jež zde pěstovati a vyráběti můžeme.

Prospěšnost a nutnost toho uznávali již zakladatelé této republiky hned v prvních desítiletích její trvání. Thomas Jefferson, jehož se demokraté tak rádi dovolávají co zakladatele a otce své strany, psal před 80 roky Ben Austinovi:

„Abychom byli neodvislými v ohledu potřeb životních, musíme je sami vyráběti. My musíme teď výrobitele postaviti na roveň rolníku. Největší otázkou je nyní, zda-li máme hotoviti naše vlastní potřeby, aneb býti bez nich dle vůle cizího národa. Ten, kdo je proti domácí výrobě, musí býti buď pro to, abychom našimi potřebami záviseli na cizích národech, aneb abychom se odívali kožemi, a žili co divoká zvěř v doupatech a jeskyních. Zkušenost poučila mne, že domácí výroba je tak nutna k naší neodvislosti, jako k našemu pohodlí."

A opět v listě, jímž přijímal členství spolku pro vzbuzování domácí výroby, praví:

„Dějiny minulých 23 roků (1797—1817) byly nám významným naučením, abychom spoléhali pouze sami na sebe u výrobě potřeb svých."

V poselstvích svých ku kongresu radil pak, jak jsme již sdělili, k udržování ochrany celní.

Nejinak smýšlel jeho nástupce, též demokratický president, James Madison. V poselství svém ku kongresu po válce s Anglickem, když následkem přerušení obchodního spojení a uvalení cla na výrobky anglické povznesl se průmysl domácí na výši před tím nebývalou, pravil Madison mezi jiným:

„Jest nejen rozumné, abychom zachránili naše továrnictvo před ztrátami, jež by změna poměrů přinésti jim mohla, nýbrž i zájem národní vyžaduje, abychom vzhledem k těm předmětům, jež náleží aspoň k naší obraně a nutným potřebám, nebyli ponecháni v závislosti na zásobách zahraničních".

President Washington v prvém svém poselství ku kongresu pravil:

„Bezpečnost a zájmy národa našeho vyžadují, aby bylo učiněno vše k povznesení takového průmyslu tuzemského, který nás činil neodvislými od jiných."

Hamilton ve zprávě ku kongresu uváděl r. 1790:

„Ono to není jenom otázkou našeho blahobytu hmotného, nýbrž také *přímo i otázkou naší neodvislosti a bezpečnosti co národa*, abychom svou domácí výrobu postavili na základy co možná nejpevnější. Každý národ by v tom ohledu měl hleděti vlastniti doma všechny zdroje svých národních spotřeb, a mezi takovéto potřeby čítám prostředky výživné, obydlení, šatstvo i obranu. Bez majetnictví zdrojů těchto potřeb není žádná dokonalost státního zřízení možna a společnost ve státě tak nedokonalém žijící nepožívá nikdy úplné bezpečnosti před cizí libovůlí."

Nuž, potřebu domácího průmyslu, tak abychom se vybavili z područí ciziny a stali se úplně samostatnými, potřebu udržování a povzbuzování domácího průmyslu uznávali zakladatelé republiky, tak dobře federalisti jako demokraté. Uznávali je nejen za potřebu ale za skutečné vlastenectví. Však ejhle, nyní po sto letech přichází demokraté a v nevlastenecké, neupřímné a proti blahu a prospěchu země směřující své platformě prohlašují hambugem a proti ústavním to, co jejich zakladatelé za vlastenecké považovali, co každý rozumný a přemýšlející člověk za prospěšné uznávati musí.

Spoléháme ve zdravý smysl a dobré jádro občanstva amerického, které dojista neupřímné a bezzásadné demokracii v příštích volbách dá naučení, že nechce zničení průmyslu domácího, nýbrž jeho povznešení.

Je to snad co chtí demokraté?

Depeše londýnská ze dne 3. t. m. sděluje:

„Poměry dělnické ve velkých továrnických a loděnických středech Velké Britanie béřou na se tvářnost hrozivou. V oboru bavlnářském nastává krise, kteráž hrozí dalekosáhlejšími účinky, než měly které z dřívějších neshod mezi zaměstnavately a dělníky a v loděnicích pouze třetina míst je obsazena a žádné nové objednávky nejsou ku předu. Tvrdí se, že 15,000 dělníků, kteří byli zaměstnáváni různou prací v loděnicích, je na zahálce a ti, kdož posud pracují, nedělají plný čas. A co ještě horšího pro dělníky, že zaměstnavatelé usnesli se nyní na všeobecném snížení mzdy a oznámili, že strojvedoucím, slévačům a stavitelům lodí bude placeno nyní 10 procent méně mzdy než posud. Toto snížení vstoupilo v platnost dnem 1. října. Uhlokopové v Clyde též dostali oznámení, že bude jim mzda snížena o 6 pence (12½ centu) od 10. t. m."

Mimo toho liverpoolský časopis "Echo" přináší zprávou následovní:

„Výroba bílého plechu ve Walesku jest úplně zničena a výroba plyšů v Huddersfield přenešena býti má úplně na druhý břeh oceánu, kdež ním poškozována býti nemůže. Průmysl bavlnářský v Lancashire jest tak stíněným, že nikdo říce nemůže, co dále přijde a následkem toho veškerá podnikavost ochabuje a všeobecné obavy panují před tím, co zítřek přinésti může. Nejposlednějším svědectvím o škodnosti celního zákona McKinley-ova na obchod anglický — kterýžto zákon, neobohacuje veškeré obyvatelstvo Spojených Států, nýbrž pouze jistý kruh průmyslníků — jest výkaz obchodní [illegible] společnosti Skotské, kterýž ukazuje schodek v obnosu 13,000 lb. šterlingů." A dále týž časopis praví: "Není pochyby, že starý starý svět nějak to již snese, jako to již dříve snesl, vzdor tomu ale obávati se musíme, kdyby působení zákona McKinley-ova do neurčita prodlouženo bylo, že mělo by to za následek utrpení a bídu, o kteréž nyní ani pončtí učiniti si nemůžeme a dále mohlo by to míti i za následek zhoršení postavení, jakož se bylo dělnictvo lidu samé v nynějším století dopracovalo."

Tak ani nejnovější zprávy z Anglie. O četných stávkách tamějších, přeložení sem četných dílen tkalcovských z Anglicka, o zastavení práce v oboru výroby plechu tam a mnohých jiných měli jsme letos příležitost mnohokráte zpráv podati. Není tudíž ani třeba připomínati srocování se tisíců lidu o chléb volajícího v Londýně minulou zimu, aby každý mohl seznati, že průmysl a tím také i postavení anglického dělnictva jsou v stavu neutěšeném.

Nechť každý člověk rozumný porovná stav tohoto dělnictva anglického se stavem zdejšího a přemýšlí. Jsou zde mzdy snižovány jako tam ve všech oborech práce? Zavírají se tu továrny a musí se dělníci stěhovat pryč, aby obživy nalezli? Musí rolníci nechat pole své ladem ležeti, proto že by se jim nevyplácely, jako v Anglii?

Když si tyto otázky uváží, pak nechť každý sám u sebe rozhodne, zda-li chce míti anglický svobodný obchod, aneb americkou ochranu.

Stůjte při Nebrasce!

Přítel Lidu a proto přítel náš, t. č. výpomocný šerif okresu Saunders, nepodává nám výkaz z knih okresu toho, kolik farem bylo tam prodáno během tohoto roku a kolik z nich šerifem, abychom mohli se přesvědčiti, zdali je to přece pravda, že třetina prodejů děje se šerifem. Nečiní to proto, an nemůže, an výkaz z knih usvědčil by jej z čiré nepravdy. Však na místě toho opakuje znovu, vztahujíc se při tom tentokrát na Saline Co., že prý rolníci v Saline Co. nuceni jsou napořád prodávati farmy své pro dluhy. Takovéto ničím neopodstatněné tvrzení jest hanobením našeho vlastního státu. Špatný, ba věru špatný pták, který do svého vlastního hnízda trousí. Náš stát Nebraska jest jedním z nejlepších v Unii. Žádný nemá lepší půdy, lepšího podnebí, lepších příležitostí k domáhání se blaha; žádný nemá více a průměrem vesměs zámožnějších osadníků, aniž lépe kvetoucích a rostoucích městeček než má Nebraska a žádný okres nestojí si lépe ve všech těch ohledech než Saline. To jest pýchou každého Nebrasčana! To ale přichází "Přítel Lidu" a papouškuje po jiných "hlasatelích kalamity", plácá do světa, že zde panuje hrozná bída, že třetina farem prodává se šerifem pro dluhy a podobným způsobem hanobí stát náš.

Toby nebylo hezké, i kdyby na tom bylo něco pravdy. Avšak každý ví, že to pravda *není*. Každý ovšem ví, že následkem sucha a slabé úrody v letech 1889 a 1890 bylo zle *novým osadníkům* v západní části státu. Však každý ví, že když nyní, po sklizení dvou výborných úrod, budeme vyhlašovat do světa, že panuje vzdor tomu strašlivá bída (ač pravý opak pravdou) a šerif prodává jednu farmu za druhou pro dluhy (ač na tom není ani zbla pravdy) že je to na škodu, újmu a záhubu našeho státu.

„Neodvislí" a jejich všelijaké orgány, trubky, trouby a píšťaly jsou nejhorší nepřátelé Nebrasky, oni svým lhaným líčením bídy, která zde není, odpuzují odtud lid, který jinak by se sem stěhoval; odpuzují farmery, kteří nabažíce se rolničení na vyžitých svých farmách východních, hledali by a nabyli lepší budoucnosti v žírné Nebrasce; odpuzují obchodníky a průmyslníky, kteří by zakládali zde obchody a dílny, ale nesmyslným jejich blábolením o bídě panující zastrašeni jsou, domnívajíce se, že je to pravda a že podnikům jejich v krajině bídou trpící nekyne žádná budoucnost. Tím ovšem odpuzují i dělníky, kteří by zde jinak zaměstnání nalezli. Slovem, tito hlasatelé kalamity, tito vytrubovatelé bídy, jaké zde *není*, jsou největší škůdci tohoto státu, a to od Van Wycka až po "Přítele Lidu".

Každý pravý Nebrasčan, jemuž prospěch státu leží jen poněkud na srdci, — a komu by ne, an v úspěchu a pokroku státu spočívá úspěch a pokrok nás všech, — měl by hlasovati proti škůdcům těmto. Zvítězení jejich, — ač nepočítáme je v mezích možnosti, proto že přesvědčeni jsme o zdravém smyslu voličstva v Nebrasce, — bylo by největší ránou, kterou kdy stát Nebraska utrpěl. Celý svět musil by míti v pádu jejich zvítězení za to, že je skutečně taková mizerie v našem výborném státě, jak jí tito sýčkové kreslí, kdyby většina občanstva pro tyto skuhraly se prohlásila. Proto očekáváme na jisto, že navrženci těchto sýčků jak pro úřady státní, tak pro kongres, odkázáni budou voličstvem tam kam patří, — do soukromého života.

Hlasujte pro Váš stát! Hlasujte proti jeho špinitelům!

Sbírka J. Dolenskýmu.

Pan Fr. Strádal, Bosna, Ks...	50
Jos. Pokorný, Weston, Nebr...	1.00
Celkem	$1.50
Října 5. ohlášeno a zasláno p. Dolenskýmu	4.50
Celá sbírka	$6.00

Severův Balsám pro plícní neduhy jest nyní též na prodej v láhvičkách za 25c. Každý ho chválí.

Kongresník Bryan.

V prvním distriktu kongresním, zahrnujícím jiho-východní cíp státu Nebrasky, skončila se řada společenských debat mezi oběma kandidáty pro kongres, republikánem Fieldem a nynějším kongresníkem, demokratem Bryanem. Ač obdařen je Bryan značnou porcí výmluvnosti, přece dle souhlasných zpráv společně ty debaty prospěly republikánům, an mělká sofistika Bryanova roztříštěna pádnými důvody Fieldovými, který mimo to odhalil úplně demagogství Bryana, jenž před 2 lety tolik toho naslibovalř, avšak nic z toho po zvolení nesplnil.

Museli bychom věru pochybovati o zdravé soudnosti voličstva prvního kongresního kraje, kdyby měl býti Bryan znovu zvolen. Horujeť až fanaticky pro svobodné ražení stříbra, kteréž musilo by býti na záhubu a škodu celé země.

Co znamená svobodné ražení stříbra? Toto: Aby každý majitel dolů stříbronosných a vůbec každý majitel stříbra odkudkoliv, i z ciziny, mohl vzíti všechno své stříbro do mincovny Spojených Států a požádati, aby za 412½ gránů stříbra ryzosti devět desetin, kteréž má ceny tržní 63 centů, naraženy mu byly dolary, tedy, aby za 63 centů stříbra prohlášeno za dolar měny.

A jaký byl by toho následek? Nejiný, než že by měna zlatá, plnocenná, byla ze státu vypuzena a nahrazena úplně měnou stříbrnou, neplnocenou, měnou takovou, jako má Čína a Mexiko a jakou mělo až do nynějška Rakousko, kteréž ale uznalo neprospěšnost její a právě zlatou měnu zavádí. Po minulých 14 roků od roku 1879, těšili jsme se z toho, že máme pevnou a ustálenou měnu, že není žádné ažio na peníze, že každý dolar, který máme platí tolik, jako každý jiný dolar, že majíce dolar víme, že zítra bude platit tolik, jako platil včera. To by však rázem pominulo, jakmile by dle náhledů a zásad Bryana zavedeno bylo svobodné ražení stříbra, neboť měna zlatá, měna plnocenná by rázem zmizela z oběhu a nastalo by na ni ažio, tak jako bylo vždy na tvrdou měnu v Rakousku a jako bylo zde od války až do 1. ledna 1879. To je vždy neodvratným následkem pokusů, v oběh uvésti měnu neplnocenou s plnocenou. A jest to následek docela přirozený. Nikdo přece nebude tak bláhovým, aby za dolar dvou třetinový, jakým by stříbrný byl ochotným byl vyměniti dolar zlatý, plnocenný.

Však jak to přijde, že nyní koluje stříbrný dolar se zlatým ve stejné ceně? Zcela přirozeno. My nemáme svobodné ražení stříbra. Množství stříbra v dolary raženého že je obmezeno a více se ho neraží a to co je raženo, udržuje se v plné ceně úvěrem vlády. Stříbrné certifikáty pak, které teď jsou vydávány, jsou plnocennými, an nevydávají se za množství stříbra v raženém dolaru obsaženého, nýbrž za plnou cenu stříbra koupeného, tak že za každý takový certifikát dolarový leží za plný dolar stříbra ve vládní pokladně.

A kdo by nejvíce trpěl změnou, o kterou Bryan usiluje? V přední řadě dělník a rolník a pak celá zem vůbec. Ztažením zlata by nastala nouze o peníze a klesnutím jich ceny na míru ceny stříbra způsobeno by, že by se méně za ně koupilo. Jinými slovy řečeno, peněz by bylo málo a i ty by neplatily jako teď. Tomu v zápětí by musela následovat všeobecná bída a mizerie, která dojista nejkrutěji by postihla stav dělnický a rolnický.

Mimo toho jest Bryan také fanatickým odpůrcem ochranného cla. Před dvěma lety hroznými barvami líčil, jak to ochranné clo, ten zákon McKinleyho, způsobí nesmírnou drahotu a povede zemi do záhuby. Každý snad do této doby ví, že byla to obrovská lež, z kteréž ani zbla se nesplnilo. Každý ví, že bylo a jest vše tak levným, jako bylo před 2 roky, jestli ne levnější. Každý také ví rozdíl, jaký panuje mezi mzdou zde a v Evropě. Vždyť každý z nás přišel sem, aby si zde polepšil a žádný se nesklamal. Každý též ví, že bez ochrany celní nemohl by zde průmysl obstát. Každý ví, že když bychom přiváželi sem výrobky evropské, tamnější levnější prací vyrobené že musil by klesnout odbyt na výrobky zdejší, musily by zdejší továrny se zavírat, musil by zdejší dělník zahálet. A to přece nechce žádný občan, jemuž jde o blaho a prospěch vlastní a země. Naopak, každý si přeje, aby bylo více továren, více práce, více výdělku.

A každý, kdo si to přeje, bude dojista hlasovati v prvním distriktu kongresním pro Fielda a nikoli pro Bryana do kongresu.

Buďte připraveni.

Každý opatrný člověk jest vždy na nehodu připraven a nedá se jí překvapiti. Buďte i vy opatrni a připravte se na měnivé počasí, které přináší s sebou bolesti revmatické, dnu, píchání a rozličné jiné choroby. *Severův olej sv. Gottharda* rychle bolesti zahání, vyléčí otekliny, boule, záněty, růži a j. Proti hostci nejlépe osvědčil se *Severův Lék proti revmatismu*, kterýž celou soustavu tělesnou uvede do pořádku. Kdo stížen jest revmatismem, ať neopomene léku tohoto užívati. Žádejte vždy a všude léků Severových, chcete-li se uzdraviti. Severův Olej sv. Gottharda stojí 50c. Severův Lék proti revmatismu $1.00.

W. F. SEVERA,
český lékárník,
Cedar Rapids, Iowa.

Kupujte jen pravé *Severovy léky*. Na každém musí býti jméno *Severo*, jinak lék není pravým.

HOVORNA.

[illegible]

Florence, Neb. — Ct. Red. Prosím podejte v hovorně: 1) V jakém stavu byla země francouzská když vydala své vládní noty "Assignaty". V pokoji a míru čili ve válce? 2) Jak dlouho kolovaly v oběhu než padly? 3) Proč se tehdejší vláda neobrátila raději ku zlatu a stříbru? J. F. D.

Odpověď. 1) Vydávati počaly se v míru na venek, však v rozruchu domácím. Bylo to na počátku revoluce francouzské a po prohlášení konstituce ve Francii. 2.) Národní shromáždění po prohlášení konstituce, holdovalo zásadám našich nynějších demokratů, zrušilo daně nepřímé, cla a jiné a majíc následkem toho nedostatek příjmů, nařídilo dekretem ze dne 19. prosince 1789 prodej 400 mil. franků assignatů, které z počátku byly zúročitelny [illegible] a platny ku koupi zabavených církevních statků, kteréž za splacení assignatů ručily. Úroky však brzy zrušeny a 17. dubna 1790 již prohlášeny assignaty za "peníze". V zápětí počaly klesati v ceně a musilo jich stále více a více vydáváno býti. Dne 29. září 1790 nařízeno vydání 1200 millionů franků, 19. června 1791 600 millionů a pak pořád hojněji a hojněji, až vydáno jich bylo za 45,581 millionů franků. V lednu 1792 platily 72 za sto, v lednu 1793 51 za sto, v lednu 1794 40 za sto, v lednu 1795 18 za sto, v lednu 1796 ½ za sto a 22. února 1796 ¼ za sto, až zákonem ze dne 4. února 1797 za úplně neplatné prohlášeny. 3.) Proto že postoupala řady takových finančníků, jakými jsou naši nynější alliančníci.

Texas. — Prosím sdělte v Hovorně, mají-li dítky v případu našemu podobném jaký nárok na dědictví. Jsme tři bratři vlastní a jeden nevlastní. Když jsme přijeli do Ameriky, neměli jsme nic více, jen co jsme si zařídili domácí a hospodářské nevyhnutelné potřeby. V druhém roce náš vlastní otec zemřel. Po dvou letech se matka provdala a pracovali jsme společně po 10 let. Jak nám bylo 21 let, my tři bratři se poženili. Na to matka s nevlastním otcem koupila farmu a na této dva bratři jsme již nepracovali nic, jen třetí pracoval po tři leta. Čtvrtý bratr nevlastní též pracuje ještě doma. Náš nevlastní otec též již zemřel. Matka praví, že my tři bratři nedostanem nic, jen ten čtvrtý, že my tři nejsme nikde psaní. Matka naše ještě žije ale jak by zemřela, co máme dělat? X.

Odpověď. Otázky takovéto je velice obtížno zodpovídat, an velmi mnoho závisí od okolností a ještě více od předpisů zákonů. Každý stát má o těchto věcech své vlastní a dosti různé zákony. Nemáme po ruce zákoník Texasu. Však dle všeobecného pojmu o podobných záležitostech máme za to, ze vše závisí na tom, čí majetek byl a je. Jestli byl to majetek otce nevlastního a jest nyní pouze v državě matky, aniž by jí zákonitě byl přiřknut, neměli by nevlastní synové valného naň nároku. Jestli ale byl a je majetek ten matky, jíž všichni jsou synové vlastní, měli by dojista po její smrti nárok na část téhož. Na jak velkou část, musil by nepochybně soud rozhodnout. Může být, že uznal by rozdělení stejným dílem za správné.

Heun, Neb. — Prosím sdělte v Hovorně, proč říkají Němci tu anglicky John německému Hans. August Kadič.

Odpověď. Pro tutéž příčinu, proč Češi jmenují Honzu: John.

Cuba, Kansas. Sdělte v Hovorně 1.) Zdali Čechy mají větší rozlohu nežli stát Kansas. 2.) Jestli stojí zem a slunce se kol ní točí aneb naopak. Frank Bednář.

Odpověď. 1.) Kansas je čtyřikráte větší než celé Čechy, an měří 88,881 čtver. angl. mil, kdežto Čechy ne celých 20,000. — Již před 400 lety objevil a dokázal slavný hvězdář Koperník, že slunce jest stálice, kol které se točí oběžnice patřící do soustavy našeho slunce a k nimž naše země náleží a jest proto divno, že nyní ještě se někdo táže otázku takovou.

Ve prospěch Matice Školské v Čechách.

Pan N. N. Pleasant Hill, Neb.	25
" J. Šedivý, Virginia......	25
Celkem tento týden..........	50
V čísle 15. oznámeno.........	$15.25
Máme celkem na ruce.........	$15.75

O další příspěvky prosíme.

Katolické modlitební knihy.

Kytice rajská, úplná katolická modlitební kniha pro nábožné křesťany; obsahuje modlitby ranní a večerní, ke mši sv., zpovědi, přijímání a biřmování, odpolední pobožnosti, též modlitby na všechny církevní svátky v roce, jakož i mnohé pobožné církevní písně. V dobré vazbě, 50 cts.; v pěkné vazbě se zlatou ořízkou, 60c; v lepší vazbě, se zlaceným nápisem, 75c; v pěkné vazbě se sponkou $1.00; marokové vazbě, s kovovým rámkem $1.25; v marokové vazbě, se zlaceným rámkem a ozdobenými deskami, $1.35; marokové vazbě ještě lepší, $1.50, s pěkným medalionem Matky Boží na desce, $1.65, ve velmi skvostné a trvanlivé vazbě, $2.50.

Nebeský hlas víry a křesťanského náboženství. Úplná modlitební kniha pro kat. křesťany. V totožných vazbách jako předešlé, v cenách po 75c., $1.00, 1.25, 1.35, s koštěnými vykládanými deskami $2.00.

Rájový věnec, modlitební kniha k poučení a vzdělání, pro mládež i dospělé obojího pohlaví. S totožnými vazbami jako první, v cenách po 50c., 60c., $1.00, 1.50, 1.65 a $2.50.

Maria, má útěcha, úplná katolická modlitební kniha. Sbírka nejvroucnějších modliteb a písní k blah. Panně Marii, těšitelce zarmoucených. S totožnými vazbami jako první, v cenách po $1.00, 1.50, 1.65 a $2.50.